

Viðmerking til Heina O. Heinesen, logtingsmann:

Svølta fólk

Vit kunnu ikki halda fram við at svølta fólk, sigur tú í samrøðu við Tíðindablaðið Sösiálin 21. august í ár

Hesum eri eg púr samdur við tær í, og eisini føli eg meg visan í, at tað ikki kennist tær serliga hugaligt at siggja hópin av ungum fólki ganga fyrri einki. Summi av hesum velja bert eina ella aðra útbúgving, har pláss er fyrri teimum. Tíðin skal jú nýtast til eitt ella annað, sjálvt um óivað fleiri heldur biðaðu, til tey kundu fingið ta útbúgving tey ynsktu, men tá litil ella ongin møguleiki er fyrri lönandi vinnu, ja hvat annað er so at gera?

Landsverkfrøðingurin

Fú gremur teg um, at andsverkfrøðingurin hevur sagt ikki færri enn 30 til 80 mans úr starvi, og at stórir partur av hesum helst skal hava almennu hjálpa. Litil meining kann vera í tí, so betur vildið verið, at flutt nakað av hesi jättan frá Almannastovuni til arbeidsskapandi endamáli. Hesum er lætt at verða samdur við tær í.

Kommunurnar og langtíðarfiggjarætlanir

Henda samrøða við teg fækk meg at hugsa um ein annan spurning. Miðskeiðis í fjór fingur allar kommunur boð um, at nú skuldi gerast langtíðarfiggjarætlan eini 3-4 ár fram í tíðina. Hetta hava mær vitandi flest allar gjørt, ja og ikki bert tað, men endurskoða tær fleiri ferðir. Vit fingur boð um, at nú skuldi ein ramma leggjast, sum segði, hvussu nógv hvør kommunu kundi nýta til ilögur.

Men enn hava vit onki frætt aftur um hetta. Úrslitið av hesum er, at flestu kommunur hava verið noyddar at sagt fólk úr starvi og koma eisini at gera tað í langtíðar mun í framtíðini. Tá tú situr sum limur í figgjarnevndini, vil eg heita á teg, um at fáa greiði á, hvat hendir á hesum øki, tí tað má verða tað sama, um tað er landið ella kommunurnar,

sum nú eru noyddar »at svølta fólk«, sum tú málbert teg.

Skuldin hjá kommununum

Sum bygðaráðsformaður veitst tú væl, at flestu kommunur hava rættuliga stóra skuld. Stórir partur av hesi skuld er tikin tey seinastu árin, og er rættuliga tung at gjalda aftur, ofta uttanlandslán við stuttari afturgjaldingarfrest. Fleiri kommunur eru í beinleiðis gjaldforstrupulleikum. So bert tað at leggja eina rammu fyrri, hvussu nógv hvør kommunu kann nýta til ilögur, loysir ikki henda grundleggjandi spurning, um gjaldfori.

Neyvan kunnu vit spara stórvægis meira, uttan at tað kemur at ganga ikki bert munandi út yvir tænastuøðið, men eisini út yvir tað sindur, sum kommunurnar hava bygt upp av fyrisiting, sum virkar væl í flestu kommunum.

Úrslitið av hesum er, at flestu kommunur royna seg á lánmarknaðinum við bæði møguligum og ómøguligum lánmøguleikum. Ofta við ongum, vánaligum ella dýrum úrsliti.

Hvussu kundi tú so gjørt tína ávirkan galdandi?

Tú kundi sum fyrr nevnt, roynt at fingið ilögutlanina fram, men ikki bert tað. Lagt upp til sum figgjarnevndarlimur, at landið saman við kommununum tók stig til at fingið umfiggjað ein stóran part av tí skuld, sum kommunurnar hava í dag.

Vit hava fingið landsbanka. Kundi hetta ikki verið ein uppgáva hjá honum at tikið sær av, at skipa eina slíka umfigging hjá øllum kommununum.

Hann hevur kanska ikki orku ella nokk av serkunum fólki enn til at arbeida á altjóða lánmarknaðinum, men okkara bankar vildu uttan íva átiðkið sær eina slíka uppgávu, sum varð samskipað av landsbankanum.

Ella hvat við Kommúnukredit. Kundi ikki hugsast, at teir vildu verið við, um teir vistu, at peningurin ikki vildi økt um

skuldabyrðuna hjá kommununum, men varð nýttur til at útgjalda stuttfreistað útlensk lán við.

Samlad vildi hetta gjørt nógv lættari, og saman við einari neyvari stýring í framtíðini vildi hetta aftur fingið flestu kommunur á eitt meira rimuligt ilögustøði, men hetta er sjálvandi upp til teir politikara, sum skuldu stýra í framtíðini.

Sum bæði logtingsmaður og bygðaráðsformaður mugu hetta eisini verða spurningar, sum hava tin stórsta áhuga. Tað rokni eg eisini við, ella eri visur í, at teir hava.

Tað hjálpir ógvuliga litið í lötuni at geva hvørjum øðrum skyldina fyrri tað, sum er hent. Ongin politikari hevur tosað um nakrar avmarkingar í »gulltiðini«. Vit kappaðust um at dansa um »gullkálvin«, líka væl tú, sum øll vit onnur.

Men nú sita vit við hesum stóra vandamáli, og mugu royna at fáa tað loyst, um ikki alt samfelagið skal fara í spenir. Vit kunnu seta okkum niður og siga, at her og har skulu vit spara, men um tað skal hjálpa nakað munandi uppá møguleikan til at gjalda ta skuld, sum kommunurnar eru í i dag, so kann eg vissa teg

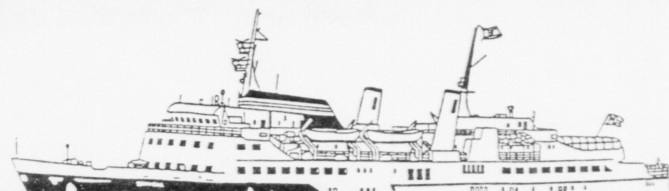
um, at tað kemur at kosta fleiri ferðir tey 60-80 arbeidssplássini hjá landsverkfrøðinginum, sum tú umrøður í Sösiálinum.

Virksemið er so lágt i dag í flestu kommunum, at bert tað mest neyðuga verður gjørt, ikki eingang tað, sjálvt fólkskúla-bygningarnir forfella, so stórir vandi er á ferð.

Heini, min goði vinur, lat okkum seta okkum saman og tosa um hesi tingini, so ein loysn fæst. Eg eri beint líka glaður, hvør fær æruna, bert vit finna eina loysn.

Vinarliga

Óli E. Heinesen,
býráðsformaður

SKOTLANDSEXPRESSIN

Einans hugflogið setir markið

Nú kunnu vit bjóða tygum til Skotlands fyrri einans 950.- kr. aftur og fram

Er galdandi 3 tey komandi vikuskiftini.

Við í prísinum er eisini gisting umborð á Smyrli meðan hann liggur í Scrabster.

Góðir møguleikar eru at fara til Inverness, ið bert liggur triggjar tímar sunnanfyri.

Um tit eru 4 fólk, ið bileggja saman, so fáa tit bilin ókeypis við.

Smyril liggur við kai í Skotlandi í 32 tímar, so møguleikarnir fyrri ferðing eru fjølbroyttir.

Sigið frá sum skjótast og fáid eitt gott kamar.

BESTA FERIUTILBOÐIÐ TIL ÚTLANDIÐ Í ÁR.

STRANDFARASKIP LANDSINS

Tórshavn
Tlf. 14550

ferðamannadeildirnar

Klaksvík
Tlf. 57566